

Posudek školitele

Filip Wittlich

Fotografický obraz a jeho význam pro historické poznání

Filip Wittlich si téma svého doktorského projektu zvolil vzhledem ke svému trvalému zájmu o ikonické texty, především pak fotografii, jakožto historické prameny. Téma nebylo vybráno náhodně i z jiných důvodů, zejména pak s ohledem na jeho zaměstnání v Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze, kde má přístup k velkému thesauru pramenných i sekundárních informací. Jich dokázal také výrazným způsobem využívat – diskuse na doktorských seminářích prozrazovaly jeho faktografické, metodické i metodologické znalosti i bystrost jeho úsudku. Soustavně sledoval domácí i zahraniční publikace ke svému tématu a seznamoval s nimi i své kolegy v semináři, které jeho výklady, postřehy či jen glosy nejen zajímaly, ale v tom nejlepším slova smyslu také provokovaly k diskusím a dalším úvahám.

Na druhé straně si kolega Wittlich zřejmě ukládal jistou metodickou zdrženlivost vzhledem k samotnému sepsání své práce. Ta proto vznikala velmi rychle až v samotném závěru celkové doby jeho studia. Osobně se domnívám, že tato zdrženlivost nebyla vyvolávána nějakou autorovou laxností, ale právě naopak až nadbytečnou sebereflexí.

Téma fotografie jako historického pramene je dnes jedním z „velkých témat“ metodologie a metodiky historického výzkumu. V českém prostředí se mu prozatím věnují spíše odborníci z jiných oborů než historie, např. mediálních studií (Láb – Lábová, Soumrak fotožurnalistu? 2009), předtím ve svých studiích V. Flusser, aj. F. Wittlich tu tak vykročil na pole nabízející nové a nemalé možnosti historického výzkumu.

prof. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc.

V Praze dne 10. června 2010